

[Einer Jensen.]

nede med alle Udgifterne efter de Love, som er foreslaaet, medens han med Hensyn til Indtægterne regnede med den nu bestaaende Lov. Saadan synes jeg ikke man har Lov til at regne. Enten maa man regne med Udgift efter de bestaaende Love og Indtægt efter de bestaaende Love, eller ogsaa maa man regne med Udgifter efter de kommende Love og Indtægt efter de kommende Love.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at der ikke havde været Lejlighed til en saglig Drøftelse af Forslaget paa Grundlag af de Bemærkninger, jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet. Det er jo besvaret af det ærede Medlem Hr. Lundberg. Jeg har ikke og havde heller ikke ved første Behandling Indtrykket af, at det ærede Medlem og hans Parti, og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og hans Parti, vilde være med i en Realitetsbehandling af dette Forslag.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven gjorde opmærksom paa, at hans Part altid havde medvirket til Oprettelsen af Krisekasser, og føjede til: Vi har jo tilbudt at tage hele Fonden som Startkapital for Oprettelsen af Krisekasserne. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at det var naturligtvis en let Maade at sælge den ekstraordinære Hjælp til Arbejdsløshedskassens Medlemmer paa, men Spørgsmaalet er saa, hvem der skal kunne yde de nødvendige Beløb i Fremtiden, og det kan kun ske ved en Forøgelse af Kontingenterne. Saa siger det ærede Medlem: man maa gaa ud fra, at Medlemmerne kan betale. Ja, det er let at gaa ud fra, at ens Nabo kan betale, men hvad er det Arbejdsløshedskasemedlemmerne allerede nu har paataget sig at betale?

Hvis man ser paa Arbejdsløshedskassekontingenterne, var de fra 1908 til 1918 12 Kr. aarlig gennemsnitlig pr. Medlem, i 1923—24, 1924—25 og 1925—26 var de fordoblet til 48 Kr. pr. Medlem, og for det sidst forløbne Aar er de, inklusive Kontingent til Krisekasser, helt oppe paa 104 Kr. gennemsnitlig aarlig pr. Medlem i Arbejdsløshedskasserne.

Det forekommer mig, at det er let at sige, at de kan selvfølgelig betale; men hvor mener det ærede Medlem det Punkt kommer, hvor det ikke er muligt for dem fortsat at betale? Det vil jo nemlig sige, at Kontingentet skal fordobles, hvis de skulde kunne bære Udgiften til den ekstraordinære Hjælp ogsaa. Hvis man ser paa enkelte Arbejdsløshedskasser, er nogle af

Medlemmerne oppe paa en Betaling af 3—4 Kr. ugentlig i Kontingent til Arbejdsløshedskasserne.

Der er ikke noget i Vejen, siger det ærede Medlem, disse Mennesker kan godt betale 5—6 Kr. pr. Uge. Ja, men Arbejdsgiverne, som hidtil kun har betalt 3 Kr. om Aaret pr. Helaarsarbejder, skal nu fritages for at betale de 3 Kr. Der er efter det ærede Medlems Mening ikke noget i Vejen for, at Arbejdsløshedskasserne kan paaligne deres Medlemmer de 2—3—4—5 Kr. om Ugen i Kontingent. De arbejdsløse faar jo Hjælp, sagde det ærede Medlem, de faar jo Hjælp, saa det ikke er nødvendigt at gaa til Fattigvæsenet.

Dette Lovforslag tilsigter at hjælpe de arbejdsløse og samtidig at gøre noget af den Skade god overfor Kommunerne, som man gjorde ved at ophæve Loven om den ekstraordinære Hjælp. Dette Lovforslags Gennemførelse vil for Frederiksberg Kommunes Vedkommende betyde en Indtægt paa mellem 150 000 og 200 000 Kr., og selv om Frederiksberg er en velhavende Kommune, er det dog et Beløb, som ikke er til at kimse ad.

Men saa føjer jeg til, at paa Frederiksberg faar de arbejdsløse netop ikke den Hjælp, der er nødvendig, for at de kan holde sig fri af Fattigvæsenet. Det er en Kendsgerning, at paa Frederiksberg er de arbejdsløse blevet drevet over paa Fattigvæsenet. Udgifterne til Fattigvæsenet er steget med henimod 100 000 Kr. aarligt, og Grunden til denne Stigning, siger Direktøren for Fattigvæsenet, er den, at Loven om den ekstraordinære Hjælp er ophævet; da Hjælpekassen ikke har taget Stødet, er det naturligt, at disse Mennesker drives over paa Fattigvæsenet. Det er den Politik, det ærede Medlem er Anfører i: at undgaa at hjælpe gennem Hjælpekassen og drive Folk over paa Fattigvæsenet. Resultatet er nærliggende, det ærede Medlem kan se det i den Kommune, han er med til at administrere.

C. J. F. Sven: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen tror aabenbart, at Frederiksberg er Verdens Navle; men allerede paa Shakespeares Tid var man klar, at det, der ligger udenfor ens Næse, ogsaa er en Del af Verden — jeg minder om de berømte Ord i Romeo og Julie: Der er en Verden udenfor Verona. Det beder jeg det ærede Medlem mindes, der er en Verden udenfor Frederiksberg. Rent bortset herfra er de Oplysninger, det ærede Medlem gav om, at jeg var med til at drive Folk over paa Fattigvæsenet og lede en Politik, der søger at